Láskyplne bez zábran

HannZ

Cito-pád

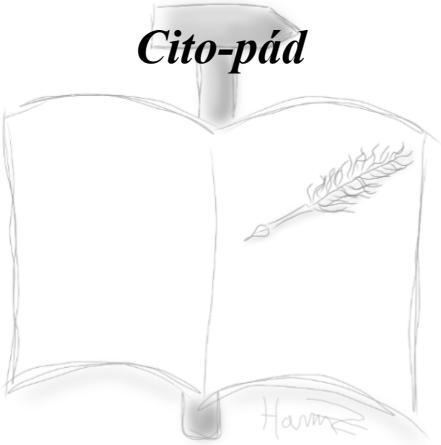

Zázrak

Je to ten,
Je to tá,
Pán,
A zaľúbená.

Ona slečna,
A on pán,
Je to zem
Pod ich nohama?

Je hriech
Chcieť viac,
Než len cit,
Tak nech.

Je to realita,
Je to sen,
Tak žijú preň,
Akoby bol posledný.

Kroky nevedia,
No tancom sa
Nazvať dajú,
Ako si prajú.

Stoja a hľadia,
Len oni vedia,
Čo povedať,
No slová uleteli.

A nevedia kam.
Záleží na tom?
Sú v tom?
Až po uši.

Iste celkom blízko.
Ale stačí to?
A čo ak...
To môže byť celkom inak?

A čo ak čakali,
Až sa našli,
Čo odlúčenie,
Nekonečné náručie.

No teraz,
Pretrhnuté,
Náručie zostáva...
Už nikdy skryté.

Povedz, ešte stále
Sa mi to zdá,
A mám na mále...
Komu sa podobá…

A stalo sa...
Čo sa malo.
A ja pýtam sa,
Len sa mi to zdalo?

To cesta ich,
To ich zviedla,
A do toho uviedla,
Do zmyslov nepoznaných.

Sme to my,
A letí ten čas,
Nie kam, ale zas,
Tak len odpovedz mi.

Je to chabý náznak?
Nie...
Sila v ňom vrie.
A ty vieš, že je to zázrak.

Odlúčenie

A vzduch zdal sa byť
Riedky...
Ťažko lapať byľ,
jej smietky.

Lúčili sme sa, no nie
Na večnosť celú.
Teraz však viem,
Že to tak skoro nebude.

Čo stíska mi hruď,
A kričí, pri mne buď,
No odlúčenie neznesie,
A túli sa túženie.

Že inak to byť malo,
A predsa sa stalo,
Že ty si tam
A ja tu.

Čím to je, že
Cesty sa nám stretli,
Čím to je, že
Sme spolu nezostali.

Že dlane oddialili sa,
Dotyky vytratili sa,
A ja sa tisknem,
K stene, nespím, ale bdiem.

Čo s tým?
A toľko míľ pred sebou,
Koho zásluhou?
A uverím?

Že necítiť teplo,
Čo medzi nami kolovalo,
A nebolo jediné,
Bolo aj iné.

Že do očí, čo som myslela,
Že hľadím celú dobu,
Verila bych tomu,
Teraz už nebadám....

Naraziť na seba v spánku,
Poddať sa dychu vánku,
A tak kľudnú noc po boku,
Teraz čelím samote útoku.

Nepoznám viac ju,
Po tom všetkom je mi cudzia,
A tú útechu tvoju,
Zapíšem do poznania.

Ďakujem ti za večer,
Ďakujem za tie slová,
A teraz tu nie si ivac,
A ja v obkľúčení zmaru príšer.

Kedy bude potom,
Ak nie ščil,
A tým pádom,
Málo chvíľ.

Bojím sa, že tá diaľka,
Odďaľuje nielen cestu,
Ale aj naše srdiečka,
Smútok podobá sa na nevestu.

Nenechaj ma čakať,
Ak ma chceš,
Tak ma budeš hľadať,
Ale rýchlo, ak to dokážeš.

Chlad

Hlava, ale i srdce,
Bolí, točí sa, nevie,
Nie, čo chce,
V tom je jasné.

Čo myslíš, že sa stane,
Pri čakaní nie krátkom?
Trpezlivosť, moja mama,
Ale nie večne.

Vravela som ti,
Ako sa bojím, že keď ´ťa
Pustím, že ťa neuvidím
Dlhšie ako predtým.

Čas. Krátky, ale doba dlhá.
Tá mrcha.
A ona ním nemrhá.
Ja nie.

Posunúť ďalej, či
S tebou, alebo bez,
Je to zločin?
Prosím, odpovedz.

Chcem byť milovaná,
Chcem byť zamilovaná,
No možnosti si mi dal...
Aké?

V jednom kole,
V jednom chaose,
A ty si myslíš,
Že som v pohode.

Nehovor kdyby,
Idú na mňa mdloby,
Všetci robíme chyby,
A ty nemáš pre toto alibi.

To, čo si vo mne zasadil,
Treba sa o to aj starať,
A nie nechať,
Čím to nahradiť?

Nevzdávaj to,
Nenechaj ma,
Priznaj to,
Nepusti ma.

Dúfaš, že tento spôsob,
Nám vydrží, ale nie, pozor,
Ty stúpaš
A ja klesám.

Začína zima.
Mráz.
A stačí už len odmlka,
Už len raz.

Srdce je prázdne.
Chladne.
Trpne.
Vedne.

Povedz, že máš ma rád,
Činmi,
Skutkami,
Už objíma ma len chlad.

Získaj si ma,
Než príde tuhá zima.
Ty klesáš
A ja stúpam.

Kytica

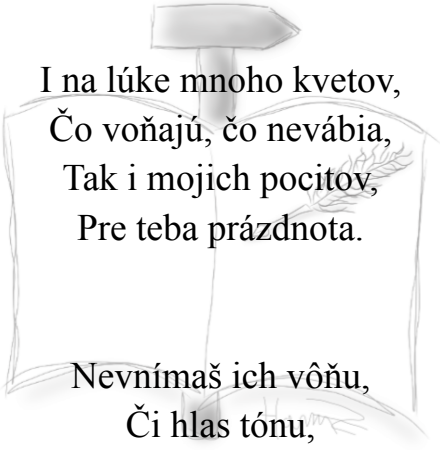

I na lúke mnoho kvetov,
Čo voňajú, čo nevábia,
Tak i mojich pocitov,
Pre teba prázdnota.

Nevnímaš ich vôňu,
Či hlas tónu,
Čo sa ti nesú na podnose,
Vidíš len rozkoše.

Nevnímaš môj postoj,
Nevnímaš - pozor, stoj,
Len na svoje hľadíš
A si ho hladíš.

Dúfala som v pochopenie,
A ty len v to túženie,
Čo je síce pekné,
Ale nie jediné.

Kytica - toľko kvetov,
Farieb, vôní, odtieňov,
I tak moje slová,
Čo sú ti otvorené dokorán.

Vyjasnila som ti ich neraz,
No ty si sám prestrihol povraz,
Čo ťa k nemu pútal,
A sám k jednej veci spútal.

Načo pozerať do výstrihu,
Keď nenazrieš mi do očí?
Načo tráviť tie noci,
Keď nie sme v okamihu?

A ja som ti svoj kvet,
Jeden po druhom,
Ukázala na svet,
Ale ty jeho vrahom.

Nevenoval si tomu pozornosti,
Tak nečakaj moje skoky od radosti,
Pretože na tom záleží.
Nie na hmotnom zboží.

Kedysi som kyticu túžila mať,
Od muža milovaného dostať,
A predsa som sa nedočkala.
Ani tých slov.

Ale teraz ju už nechcem,
Má pre mňa váhu činov,
A mne je jasné len,
Že teba to nezaujíma.

Milovala som ťa?
Nikdy.
Chcela som ťa?
Možno.

Potrebujem ťa?
Nie.
Dala som ti čas?
Áno.

Ale už je preč.
Tak choď aj ty.
A nechaj moje city,
Nechaj ich mne.

Čo bolo, bolo krásne,
Ale nie večné.
A ja viem, čo chcem,
Ale ty nie.

Ty to nie si.

Chcem

Chcem mať istotu,
Že tu budeš pre mňa.

Chcem mať tvoju náruč,
Som tu pre teba.

Chcem si ťa získať,
Ako bytosť, potom žena.

Chcem ti dať seba,
Byť ti blízko.

Chcem ti byť oporou,
Ako aj ty pre mňa.

Chcem nehu i stisk,
Chcem dotyk.

Chcem tu a teraz,
Nie sľubov priepasť.

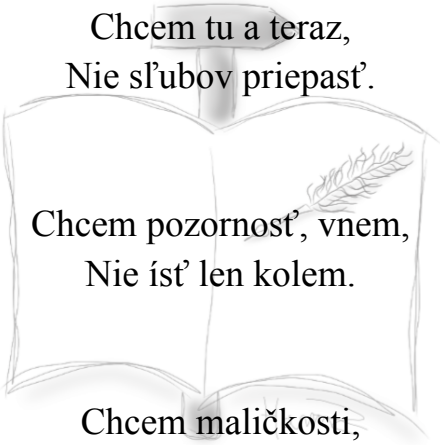

Chcem pozornosť, vnem,
Nie ísť len kolem.

Chcem maličkosti,
Čo zahrejú od srdca do kosti.

Chcem smiech z úst,
Tvojich i mojich.

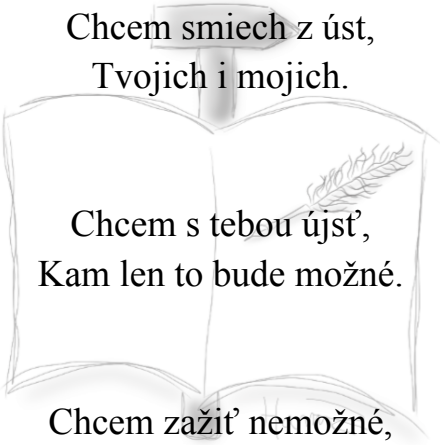

Chcem s tebou újsť,
Kam len to bude možné.

Chcem zažiť nemožné,
Chcem to s tebou.

Chcem všetko,
Od teba a pre teba.

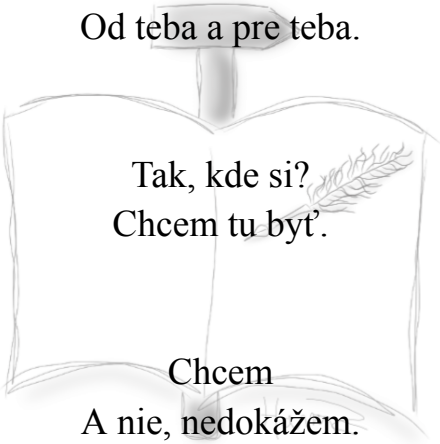

Tak, kde si?
Chcem tu byť.

Chcem
A nie, nedokážem.

Zo skla

Nebudem sa pýtať,
Lebo som z nás jediná,
Komu na tom druhom
Záleží.

Nebudem už čakať,
Až sa milý uráči,
Či sa mu páči,
Mňa tým uráža.

Moje nervy skúša,
Čo tenké sú a
Voľným okom nevidno.
Kedy ti to dôjde?

Si nanič.
Na teba bič.
Nepomôže nič.
Tak si krič.

Vysrať sa na teba,
Čo mrhal si mojím časom,
Čo mohol mať niekto
Iný. Možno.

Tá bariéra
Tam zostala,
A viera
Z nej odišla.

Vypadni.
Aj tak si ušiel
So stiahnutým chvostom.
Cítiť strach s nožom.

Pre jedno si prišiel,
Nenápadne odišiel,
No mám ťa na muške.
Verím viac tej puške.

Keď si ma nezískaš teraz,
Potom ma stratíš navždy.
No dovtedy,
Pokus len raz.

Čakala som pridlho, ach,
A láska premenená v prach,
A zbytočne.
Kvôli niekomu ako si ty.

Mojou chybou len,
Že som ťa pozvala dnu,
Zanechal si stopy.
Brázdy. Kto to má
Po tebe upratovať?

Facnúť ti nestačí,
Bafnúť na teba nestačí,
Až sa pánkovi uráči,
Ozvať sa. Hurá. Veru nie.

A aké krásne,
A aké teplé
Bolo moje srdce,
Srdce roztomilé.

No premenil si ho nečinne
Na chlad. Studené.
Ľad, to zo skla.
Slza, zoschla.

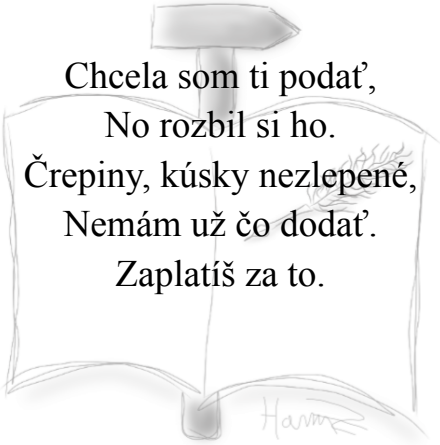

Chcela som ti podať,
No rozbil si ho.
Črepiny, kúsky nezlepené,
Nemám už čo dodať.
Zaplatíš za to.

Koniec?

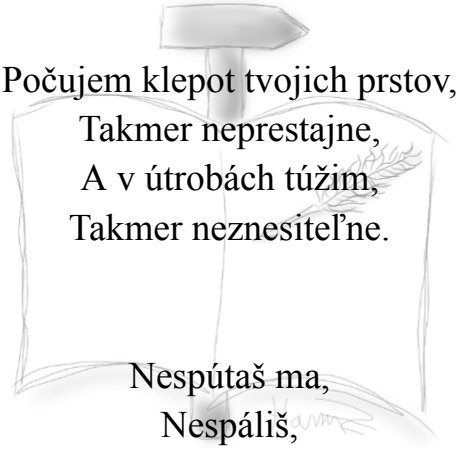

Počujem klepot tvojich prstov,
Takmer neprestajne,
A v útrobách túžim,
Takmer neznesiteľne.

Nespútaš ma,
Nespáliš,
Neodradíš,
Nezbavíš sa ma.

Si úbohý dotyk,
Čo brázdil kedysi tieto rieky,
A teraz sú,
Teraz sú to brehov omietky.

Sústrediť sa darmo a splietať nitky,
Čo nebudú nikdy,
A aj tak sa pýtaš…
A ja si ťa odradím,
Poriadne ti to osladím.

Si prameň mojich vlasov,
Čo sa ma jemne dotýka,
No v zápätí škrtí ma,
Ale viem si s ním dať poriadky.
Čítaš tieto riadky…možno.

Nezničíš ma, po tomto nikdy.
Si vzácny, ale vzácnejšie
Sú moje city, čo chovajú
Sa k tým ako si ty.

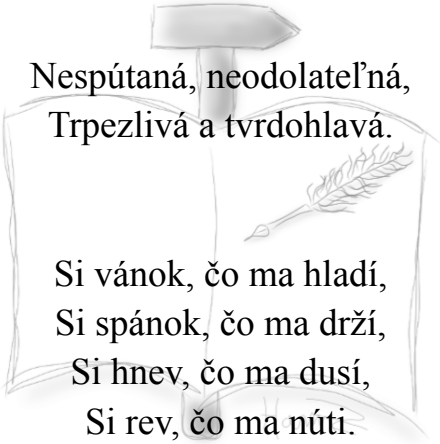

Nespútaná, neodolateľná,
Trpezlivá a tvrdohlavá.

Si vánok, čo ma hladí,
Si spánok, čo ma drží,
Si hnev, čo ma dusí,
Si rev, čo ma núti.

A dosť toho pitvania,
A dosť toho plytvania,
Mojím časom, citmi,
Čo povieš mi,
Že boli skutočné,
Že mohli byť večné,
No pre mňa vtedy cenné,
Teraz k ničomu.
Bolo to k dačomu?

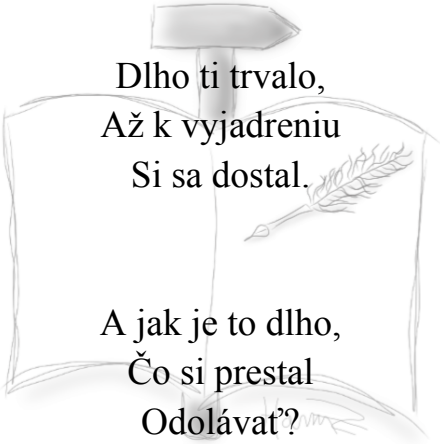

Dlho ti trvalo,
Až k vyjadreniu
Si sa dostal.

A jak je to dlho,
Čo si prestal
Odolávať?

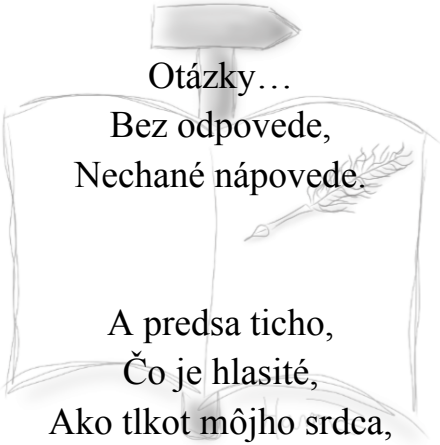

Otázky…
Bez odpovede,
Nechané nápovede.

A predsa ticho,
Čo je hlasité,
Ako tlkot môjho srdca,
Keď ťa zočilo.
Teraz už nie.

A pritom je tak
Plné lásky…
Stačilo málo
A bolo zničené…
Tak veľa.

Nie zbohom, ale naveky,
Nevnímajúc moje návyky.

Ďalší

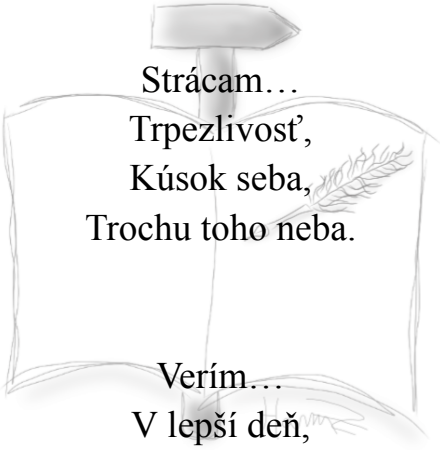

Strácam…
Trpezlivosť,
Kúsok seba,
Trochu toho neba.

Verím…
V lepší deň,
Čo žiť budem preň,
A nie pre muža.

Stojím…
Nie pevne na nohách,
Čo podlamujú sa mi,
Vznášam sa.

Krok…
Vpred a
Dva vzad.
Nechcem sa vracať nazad.

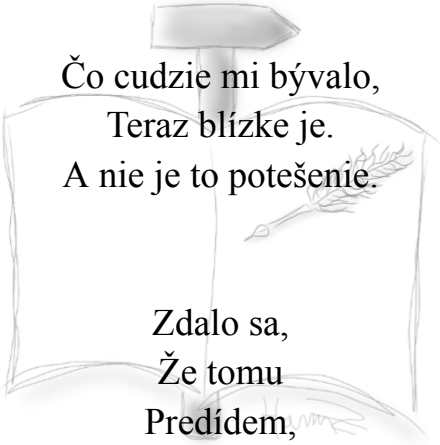

Čo cudzie mi bývalo,
Teraz blízke je.
A nie je to potešenie.

Zdalo sa,
Že tomu
Predídem,
Navždy odídem.
No drží sa ma to ani kliešť.

Tak moc by som chcela
Mať stratu pamäti,
Na tie konkrétne minulé dni,
No zhabal si to.

Mne.
Možnosť odtrhnúť sa.
Akoby si ma prikoval.

Pritom ja som kováč.
A ty nič. Celkom nič.
Prázdnota.

Čo nôty lahodili tým strunám,
A slová plným stranám,
Teraz potrhané,
A roztrhané sú tie nástroje.

Ja nie. Ty a veru ti
To šlo. Akoby si mal
V tom prax.
Čo dodať?

Si len ďalší,
Čo si v tom hovel.
Si len ďalší,
Čo to využil.

Akoby ti na tom
Záležalo.
A nie si ani posledný.
Je vás takých viac.

A ja si len hovoriac,
Kedy to skončí.
Ak má i koniec,
Tak ďaleký.

Prečo som len dúfala,
A to márne,
Že by to mohlo byť ono?
Som hlúpa.

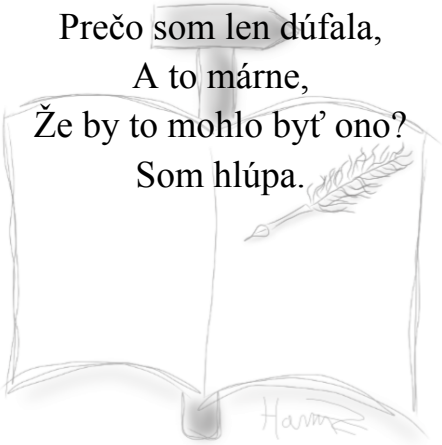

Cez

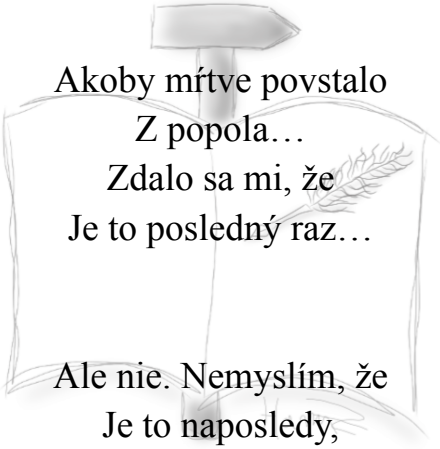

Akoby mŕtve povstalo
Z popola…
Zdalo sa mi, že
Je to posledný raz…

Ale nie. Nemyslím, že
Je to naposledy,
Vnútro mi to šepká.

Cítim vak, že hranica
Smrti mojich citov sa zas posunula.
Dopredu, dozadu, netuším.

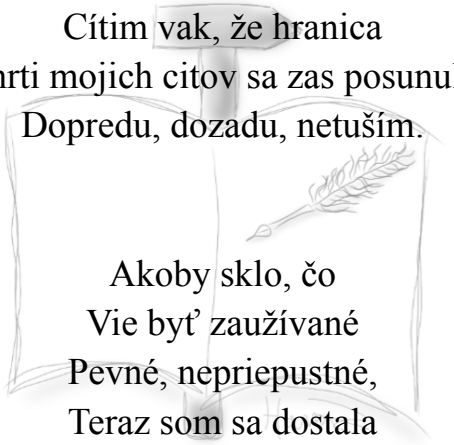

Akoby sklo, čo
Vie byť zaužívané
Pevné, nepriepustné,
Teraz som sa dostala
Skrz. Ako, netuším.

Bola som tam, jedna
Črepinka vedľa druhej a
Teraz som tu, zlepená
Váza. Nebudem nikdy ako
Predtým, no stále budem.

Prejsť obdobie, čo
Nekonenčné, ach, tie dni
Plynuli pomaly. Ale spád
Potom prúdil tak, že
Som nestíhala sledovať.

A to bolo dobre.
Nevenovať pozornosť tomu,
Čo si ju nezaslúži
A len tebe ublíži.

Ako to ponorená vo vode,
Tak dlho, až pocitu som
Mala, že vodou sa sama
Stanem. Zrazu dostala
Som sa nad hladinu.
Kým, presne neviem.

Sama. Priatelia. Vzduch.
Prostredie. Klíma.
Človek, čo ma objíma.

Ale krivoľaká cesta viedla
Rovno odo mňa.
Hrboľ, jama, strom,
Počasie, ale nič ma
Nezastavilo.

Pretože som chcela ísť
Ďalej. Dostať sa skrz.
Nie zabudnúť, ale
Poučiť sa.

Nie skryť sa, ale ukázať
Tvár. Že vo mne stále horí
Láska, čo vie sa
Roz-dávať.

No opatrne. Netúžim
Prísť o to, čo som si
Teraz vybudovala.
Spálená som dosť.

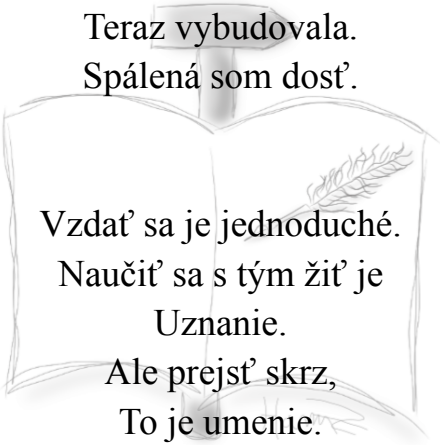

Vzdať sa je jednoduché.
Naučiť sa s tým žiť je
Uznanie.
Ale prejsť skrz,
To je umenie.
Zahojiť sa. Ale
Jazva zostane.

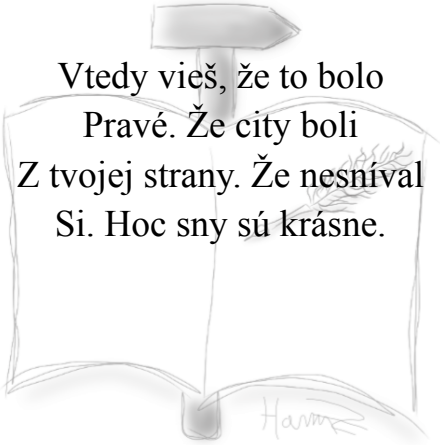

Vtedy vieš, že to bolo
Pravé. Že city boli
Z tvojej strany. Že nesníval
Si. Hoc sny sú krásne.

Oveľa viac

Zahalený tajnosťou
A opradený túžbami…
Pretkaný nocou,
Ako dáky plášť záhadný…
Ale pred opovrhnutím
Neskryje ma.

Stačí len pohľad,
Až tak málo,
Aby som mohla
Pochybovať o svojom tvrdení.

Stačí, keď kútiky
Tvojich úst pozdvihnú
Sa a razom aj tie moje.
Čo sa to so mnou deje?

Čeliť smiem armáde
Celej. Čeliť smiem
Výkrikom hrôzy. Ale
Svojim pocitom? Kto
Si?
Že dokážeš ma dostať.
Že bdiem, keď ku spánku
Sa mám uložiť. Že myslím
Stále na teba.

Je to odstup, čo si
Odo mňa držíš, abo
Čakáš na vhodný moment?

Ja chcem viac.

Chcem cítiť dotyk
Tvojich dlaní na
Tých mojich. Vo vlasoch.
Na chrbte.

Chcem cítiť búšenie
Tvojho srdca, ktoré je
Tvoje a predsa
Patrí mne.

Chcem spoločné chvíle,
Prejsť s tebou míle,
Ale i byť sama.
Nie sama.

Chcem teba a nič
Iné a nič navyše.
Len ty. Tak málo
A tak veľa.

Nútiť ti tieto
A mnohé predstavy moje
Nebudem. Viem, že
Ty to vidíš inak. S iným.

I keď sa snažím rozptýliť,
V noci i deň,
Tak zas bažím
Po okamihu s tebou, preň.

Závislosť.
Priznávam sa. Nestačí mi
To, čo mám, čo s tebou
Mám. Chcem viac,
Oveľa viac.

Ale viem, že
Mne nepatríš. Budeš?

liSt

Padá, padá list,
Padá...
Padá list, padá,
Čo ho láka?

Padá dole,
Nie nazad...
Čo tých myšlienok vodopád?

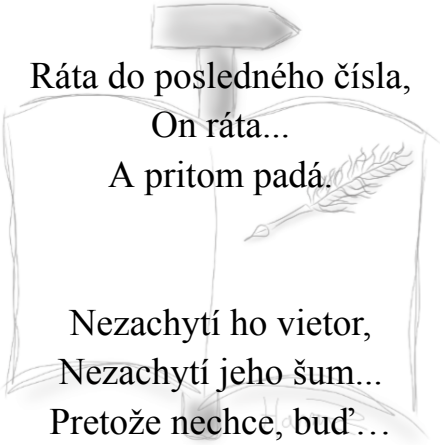

Ráta do posledného čísla,
On ráta...
A pritom padá.

Nezachytí ho vietor,
Nezachytí jeho šum...
Pretože nechce, buď…

Nezačuje jeho hlas,
Nezachytí ani o klas...
Pretože tam nedoletí,
Pretože nechce…

Hlas nesie sa lúkou,
Nesie sa horami,
Pukot v dlani,
Potom uťal, ticho…

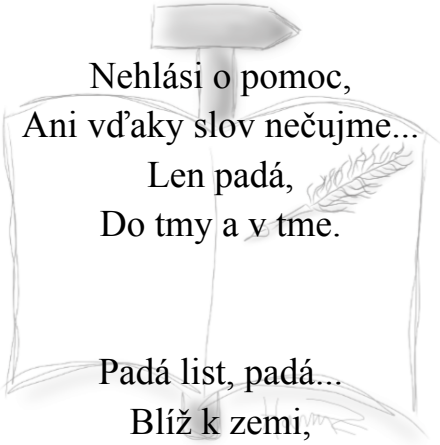

Nehlási o pomoc,
Ani vďaky slov nečujme...
Len padá,
Do tmy a v tme.

Padá list, padá...
Blíž k zemi,
Blíž a upadá…

Nestojí o letmý dotyk,
A príval slov
Z neho srší...
Nedostane sa,
Nie k duši.

Už len upadá,
Ani iskra spomienky,
Blíži sa k hladine,
K hladine prázdna…

Ešte letmé zachvenie,
Zachvenie radosti, túžby,
Ale i tak padá,
Lebo chce…

Dotyk hladiny
A je tam, spadol
A ďalej upadá,
V sebe, v tom,
Vo všetkom…

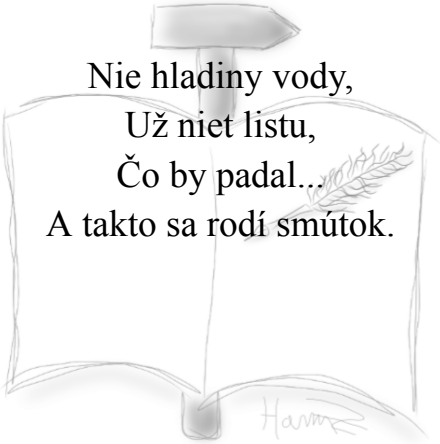

Nie hladiny vody,
Už niet listu,
Čo by padal...
A takto sa rodí smútok.

Iskra

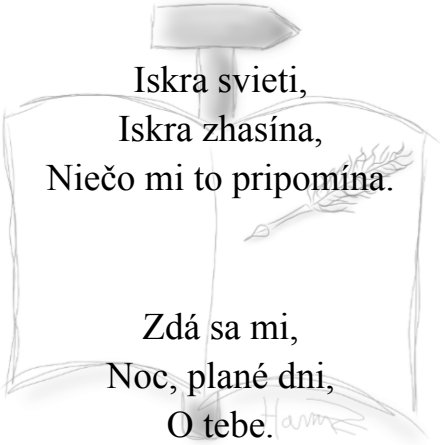

Iskra svieti,
Iskra zhasína,
Niečo mi to pripomína.

Zdá sa mi,
Noc, plané dni,
O tebe.
O tebe, iskra v živote.

Zdá sa mi,
Že knôt sa jej chveje,
To jak sa smeje,
Robí radosť mne.

Syčí,
Prská,
Dnes topí ju dakto,
Topí ju dneska.

Rania ju, rania,
A mňa pália
Jej plamene.
Ju rania.

Topí ju príval mojich sĺz,
Či vlny neprajnosti?
Je nám azda súdené,
Žiť odlúčene vo večnosti?

Nezhasínaj,
Budem tu.
Iskra svieť,
Rozhor našu túžbu.

Nech je z teba plameň.

Zase

A zas v lete,
Sedí, a zas v polosede,
Len hľadí pred seba, zase,
V celej, zas, v celej kráse.

Odhadu nadobudnúť
Sťažka a nenápadne,
Že zas a zase,
Vynímaš sa spontánne.

Pohľad tam a zas späť,
Uniknúť nedokážeš,
Čo znám ja naspamäť,
Dokola, dokola tvoj deň.
Jak roztomilé!
Tie tvoje dlane,
Pohrávajú sa so mnou…
A pak uniknú k tebe, zase.

Zase vánok ratolestí,
Zase deň nie bolestí,
Zase ukázaný v biely šat,
A zase slnce, jeho kat.

Môj kat…
Ty ale sudca.
Nie nadlho,
Zas ťa v objatí mojom skrúca.

Kto nás skúša?
Osud určený tým,
Čo nenaslúchajú?
My zas vieme svoje.

Úkrytu márne hľadajú
Moje city, čo rozkvitajú
Zas v tvojej prítomnosti
A čo ešte len nohy…

Oči blúdia,
Nie v slepote,
Uniknúť pohľadu
Lačnému tvojmu…zase.

A zas drieme,
Drieme mi na bedre,
Bez hnutia,
Bez nočnej mory upadnutia.

Čo teplo sála z nás oboch,
Závidieť nám stromy smú,
No i oni sa preplietajú
Zase, v sebe navzájom.

Vzdych sprevádza ma
Tvoj, môj, náš,
Na ten prvý, zas,
Zas si spomínaš?

A hľadí pred seba, zase,
Zaseknutý v spáse,
V celej svojej kráse,
A ja ruky v páse.

A ty tie tvoje tam,
Tam taky,
Zas sa utápam,
Utápam jak na oblohe mraky.

Teším sa zas,
Zas až ťa uvidím,
Zas v noci,
Zas v sne ťa uvidím.

Pre teba

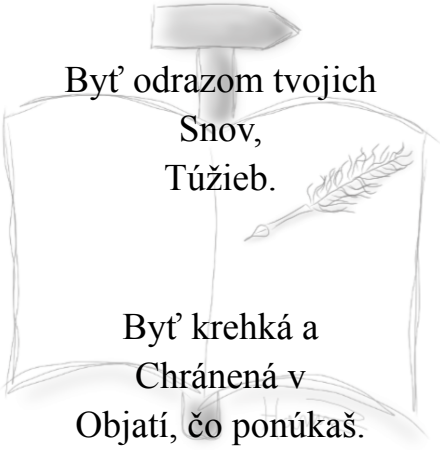

Byť odrazom tvojich
Snov,
Túžieb.

Byť krehká a
Chránená v
Objatí, čo ponúkaš.

Byť ti nablízku
V časoch i
Nečasoch.

Stáť tam,
Kde treba to.
Pri tebe.

Nedovoliť pretrhnutiu
Nášho lana…
K srdcu, duši.

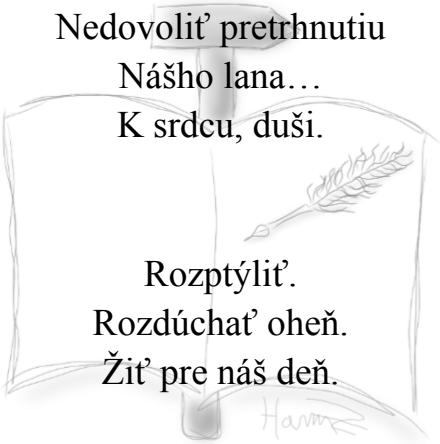

Rozptýliť.
Rozdúchať oheň.
Žiť pre náš deň.

Kútiky úst pozdvihnú
Sa do úsmevu,
Aby mi bolo výhrou.

Dumať, čo ťa
Nadchne, inšpiruje,
Odoženie chmúry.

Byť.
Dýchať.
Stáť.
Inšpirovať.
Snívať.

Pre teba
A viac.
Všetko.
A nielen to.

Jediná

Keď vidím ťa tam
Stáť, vyčkávať…
Akoby sa zastavil svet
A nie my.

Stíchne mesto,
Stíchne dážď.
Plač chlapca,
Smiech dievčatka.

Všetko to pominie.
Slnce brzdí mračná,
Aby chvíľa naša
Žarila. My, aby sme
Žiarili.

Zrak svoj uprieš
Na mňa a i
Môj posledný výdhc
Rozplynie sa.

Ako ónyx…
No než vstane nový
Deň, ako z popola,
I rozhorí sa to vo mne,
Jak fénix.

Rozdielne veci, čo
Nás spájajú a nič
Nás od seba
Už nerozdelí.
Ani diaľka na dva kroky.

Je to viac,
Než splnený sen,
Je to krásne,
Deje sa to teraz.

Ahoj.
Ahoj.
Iskra.

Bozk na pery,
Duší dotyk.
Plameň.

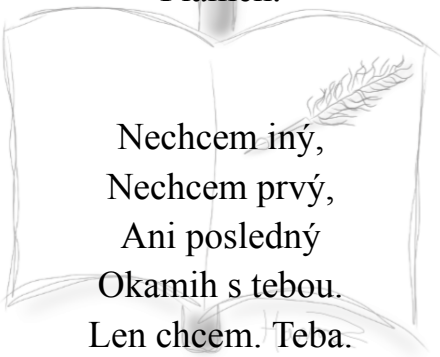

Nechcem iný,
Nechcem prvý,
Ani posledný
Okamih s tebou.
Len chcem. Teba.

Je to tanec?
Je to hudba?
Sú to slová?
Je to ako kúzlo.

Splnené želanie,
Ako sladký med,
Ako vôňa orgovánu,
Ako smiech z tvojich úst.

Rozpŕchnu sa obavy,
Ľudia,
Vtáky,
Ale my zostávame.
Sme jediné duše.

A ja chcem byť
Pre teba tou jedinou.

Ako táto chvíľa.
Nech je večná.

Nikdy naveky

◆Takmer to vyšlo.
Čo chcela som tak veľa?
Čo chcela som tak moc?
Zabudnúť na teba,
To si želám teraz.

●Neha, tá len ako
Vánok, ako jemné moje
Pohladenie, okolo teba
Prešla.
A tá vážnosť! Si azda socha?

■Kŕmiť rečami, čo bez
Skutkov, bez činov,
Ani náznak.
Aby sa to splnilo,
Stať by sa mal zázrak.

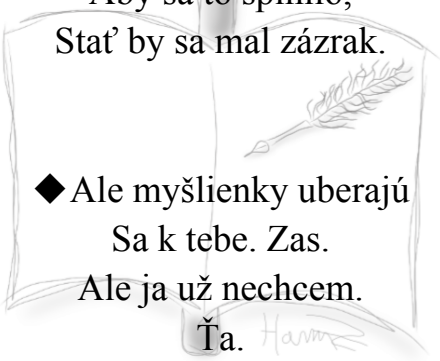

◆Ale myšlienky uberajú
Sa k tebe. Zas.
Ale ja už nechcem.
Ťa.
A zas, ani magnet.
Aká to nadpozemská
Sila nás ťahá k sebe?

●To odcudzenie. Zdal
Sa byť, áno, zdal
Prívetivý.
No potom si to vzdal.
Prečo?

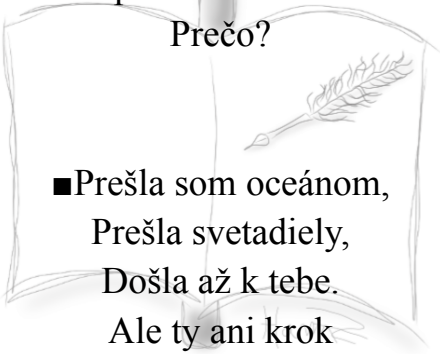

■Prešla som oceánom,
Prešla svetadiely,
Došla až k tebe.
Ale ty ani krok
Vpred nespravil si.
A moje srdce na nekonečné diely.

◆Utekáš, no ty ma
Dobiehaš.
Stojím a ty čakáš.
Prosím, nedráždi ma.
Potom činy svoje
Neviem ovplyvniť.

●Dúfam, že si našiel,
Čo hľadal si. I keď
Ja to nie som.
No dal si mi toho pocitu.
Vezmi si ho späť, prosím.

■Teraz viem,
Teraz rozumiem.
Nepýtam sa,
Neobťažujem.
Nie, to ty si začal.
A ja skončila.

◆Bolo to tvoje,
Ale vzala som si to späť.
Musíš dospieť.

●Akoby si nociam chýbal.
Lebo sníva sa mi
O tebe, o nás.
Chcem to zastaviť,
Ale nedá sa. Riadiš to ty?

■Že by mi ľahšie
Bolo na duši?
Že by som to spálila?
Snažím sa ten pýr
Vytrhnúť, no
Koreň hlboký má.

◆Ešteže nás tá diaľka
Oddeľuje. Inak by nám
V ceste nestálo nič.
Diaľka,
Patrí ti vďaka.

●Odíď.
Alebo mám ja?
Bude nás to prenasledovať?

■Akoby si ani nejestvoval.
Nič po tebe tu
Nezostalo.
Ba čosi áno, predsa.
Silné spomienky.
Dajú sa vymazať.

Držíte sa ma ako kliešť.
Či som to ja,
Kto sa vás drží?

Nech odveje vás vietor
Do neznámych končín,
Kde za vami nemôžem.

Už nikdy, nikdy vás
Nechcem.
A naveky chcem
Na vás zabudnúť.
Moje želanie?

Šťastie pre vás
I mne.
Nie nám.

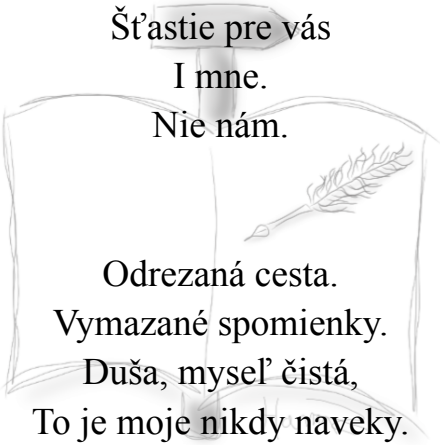

Odrezaná cesta.
Vymazané spomienky.
Duša, myseľ čistá,
To je moje nikdy naveky.

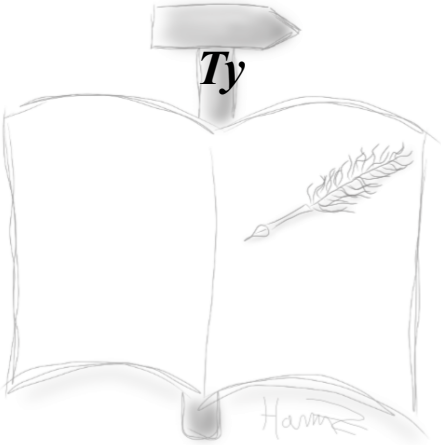
Ty

M.

Skláňam hlavu k tvojim ramenám,
Nech viem, že tu si,
Že cítiš ma,
Hreješ na duši,
A veľa to znamená.

Zachveje sa steblo trávy,
Keď vietor ho pohladí,
Tak aj ty,
Keď prstami behám ti po chrbtici,
A stretnú sa nám pohľady.

Cítiš to.
Vnímaš ma.
Túžiš po mne
A ja som tvoja.
Celú pohltíš ma.

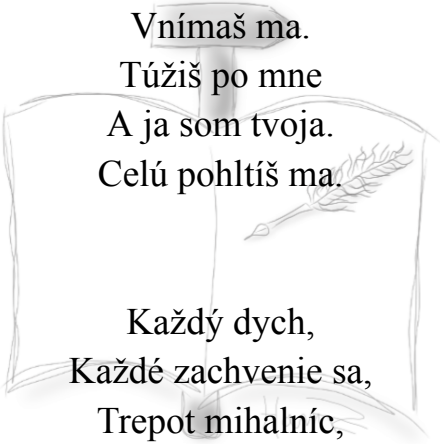

Každý dych,
Každé zachvenie sa,
Trepot mihalníc,
Cítim na koži,
A dlaň do dlane sa vloží.

I.

Blúdim,
Nie mimo,
Ale v tebe.
Hľadám pokušenie,
Baví ma to.

Hľadám citlivé to ložisko,
Kde rozdúchala by som
Plameň.
Len hor
A ja zas preň.

Ryjem do pokožky,
Ryjem své meno do teba,
Z lásky.
Pre teba.
Pre nás.

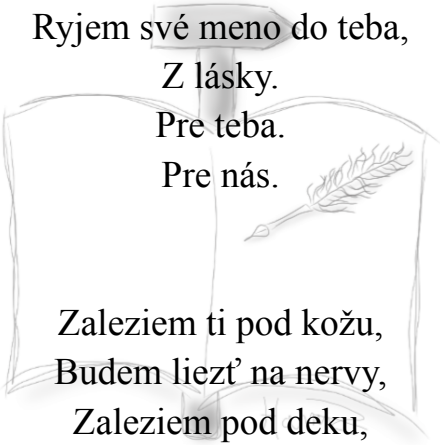

Zaleziem ti pod kožu,
Budem liezť na nervy,
Zaleziem pod deku,
Otriem o teba pery,
A ty svoje o ne.

L.

Nevinne sklopím zrak,
Získam si priazeň,
Zacítim istotu,
Sladkú príležitosť,
A vrhnem sa na ňu hneď.

Pocit víťazstva,
Smejem sa až plačem,
Plán dokonán,
Inak ani nedokážem,
Nečakaná pomsta.

A ty netrpíš,
Ale užívaš si to.
Čakáš na ďalší pohyb,
Ktorý ti dodám,
I čosi navyše.

Nebrániš sa,
Niet prečo,
A ja tak získavam,
Väčšie miesto.
Miesto v tebe.

U.

Pozorovať ťa,
Skúmať ťa,
Očami,
Prstami,
To ma tak baví.

Zrieť v tebe nehu,
A vážnosť,
Akou ten moment podávaš,
A mňa tým zvádzaš,
Neúnavne.

Venuješ sa prítomnosti,
Zamyslený, vážny,
Ja však viem,
Čo v tebe je.
Snažím sa to prebudiť.

Odolávaš,
Ale márne,
Zhasína v tebe tá neha,
A napokon úplne.
Dosiahla som, čo chcela som.

J.

10 spôsobov inak,
Ako ťa 10-krát milovať,
Podržíš ma nad hladinou,
Zúfalstvom, posteľou,
V objatí.

Rozosmeješ do plaču,
Obohatíš myseľ i telo,
Prevezmeš zodpovednosť,
Komu inému by sa chcelo?
Obetuješ sa.

Vďačný maličkosti,
Držanie sa za ruky,
Spontánny a s plánom,
Nie vo vzťahu planom,
Ach, aký je, si, jedinečný.

Múzou obdarený,
A mnou milovaný,
Celok, čo tvorí ťa,
Každý kúsok, vábi ma,
Si, viac netreba.

E.

Chýbaš mi,
Neustále, v jednom kuse,
A ja som v pokuse,
Ísť, lebo čas
Treba tiež.

Chýbaš mi,
I keď len za roh zájdeš,
Abo stovky metrov nás delí,
Ale to spojenie, čo príde,
Potom o to viac stojí.

Chýbaš mi,
Nevedno kde si,
Čím zabývaš sa,
I keď čaká ma správa,
Ale istoty nedodáva.

Chýbaš mi,
Nemožno zaspať v tej prázdnote,
Čo zapĺňa miesto tvoje,
A držím ťa v objatí,
Čo sú mi snami.

M.

Ďakujem, že vo mne
Vyvolávaš to najlepšie,
I najhoršie súčasne.
Netušiac, že to
Tam je skryté.

Ďakujem za skutky
A ohrev slov
V chladných dňoch.
A objatí snov,
Nocí a večerov.

Ďakujem, že tu si,
Rozptýliš chmúry,
Rozprúdiš krv v útrobách,
Prinútiš myslieť
Na teba.

Si sladkým pokušením,
Kerému sa ťažko bránim
A vo chvíli nepozornosti
Pustím opraty,
Unášaná na vlnách lačnosti.

Ť.

Neškodné vie uškodiť,
Nepatrné zviditeľniť,
Ticho v búrku,
Vodu v zovretie.
I také slovo byť vie.

A že i za sebou máme,
Ach, ako len zbožňujem
Tvoju ironiu!
Rozprúdi vo mne
Tajné melódie.

A ten smiech, a ten plač,
Nač slova, nač,
Keď skutky jdú nám
Samé v ceste.
Viem i mlčať.

Tie záblesky,
Tie listy lásky,
Plné jak naše srdcia,
Nekonečnosť objatia,
A v krátkom slove poznania.

A.

Že neprestaneš horieť,
Jak sviece knot,
A naopak, vzplanúť
Jedným i posledným dňom,
Neprestajne.

Že nebrániť prúdu
Chtivosti,
Nápadov v tvorbe,
Pohrdnúť v zlobe,
A odpustiť všednosti.

Že odkrytiu nepoznaného
Nebudú zábrany,
A rešpekt neznámymi krajmi,
Puto ani okovy,
Silné a večné.

Že nezabudneš,
Jak moc city k tebe chovám,
To ja si prajem,
A tak si ťa pamätám,
V srdci, v lone uchovám.